

te zijn; wie weet dat niet? — Ook in dit stuk is het weer de *spelling* voor en na, en wordt weer de *taalkwestie*, waar het bovenal om gaat, handig omzeild en verhuld.

222 Ook wanneer al de ernstig bezwaarden over het toegeven aan de revolutie, met volkomen omkeering van begrippen, minachtend voor „eenige luidruchtige personen” [van „luidruchtig” gesproken!], of, als oproerige inlanders in Indië, voor „verzetslieden” verklaard worden. Volgens De Vooys (in gec. stukje) kon in België „luidruchtig verzet” zich slechts vrij uiten door de partijdige houding van de dagbladpers. Is De Vooys zoo tegen vrije uiting in de pers over zaken van algemeen belang?

223 „Een beweging, die u [letterkundigen] zéér sympathiek moest zijn, een beweging, die ons onderwijs wil *verlossen* van de *noodlottige uitvindfels* van Hoogstraten, Kluit, Lambert ten Kate, Huydecoper, Bilderdijk, Siegenbeek en De Vries en Te Winkel.” P. Valkhoff, *Taalverarming in Vragen des Tijds* 1910 (overdruk blz. 9). Veel uitvoeriger is dezelfde in *Kritiek op Staatskommissie II* (1913) 76-102.

224 In de *Nieuwe Taalgids*. Herdrukt voor het grootste gedeelte in de *Taalk. Opstellen* I. Wat De Vooys a.w. 276 over de bemoeienis van de pioniers van *Taal en Lett.* met die oude grammatica zegt, acht ik wat overdreven, en niet geheel objectief.

225 *Taal en Letteren* 16, 1-29: *Een Taaldespoot uit den Pruikentijd*; herdrukt in *Opstellen* 3 159 vlgg. — Op de feitelijke onjuistheden van K. in dit beroemde artikel ga ik thans niet in.

226 *N. Taalgids* 15 (1921) 93-100 en 16, 279-282; herdr. in *Taalk. Opst.* I 345-353, 361-364. — Voor de onderscheiding van letter en klank leze men slechts de kapittels I en II. Dat Moonen gebruik maakte van de beste nieuwe Deutsche grammatica, kan men ook nog anders bezien dan De Vooys; in elk geval is hij niet de eenige gebleven, die taalkundig licht uit het Oosten kreeg. Maar over bijzonderheden zou ik bij gelegenheid nog wel eens iets meer willen zeggen.

227 Wat De Vooys daarvan toegeeft, heeft weinig te beteekenen, en is zeer vaag. Zie aant. 210.

228 Kollewijn, *Taal en Lett.* 1892, 22 vlgg. (herdr. *Opstellen* 3, 40 vlgg., en in bundel *Ndl. Spelling enz.*, 1932, 52 vlgg.): *De Gesch. v. d. geslachten . . . in het Nederlands*. Daarheen verwijzen De Vooys,